

Nro.

118.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 21go Sierpnia 1794.

Gazety CXI.

AUSTRYA.

Zdarzenia wojenne.

Podług Relacyi Xięcia Sasko-Cie-
rzyńskiego z główney kwatery *Schwe-*
izingen pod d. 3. Sierpnia nadesłaney:
doniósł Xiążę Dziedziczny de *Hohenlohe-*
iz Pruski Jenerał de *Blücher* za odebra-
ną wiadomością, iakoby nieprzyjaciel usta-
pił ze wzgórków koło *Neuleiningen*; z
swym Reymentem się posunął, i wyru-
szył nieprzyjaciela także z *Dackenheim,*
Herxheim, Leisstadt, Weisen przy Sand

C 6

kil-

kilku ludzi nieprzyjacielskich ubiwszy, a kilku wzięwszy w niewolę.

Potém posunął się tenże Jenerał *Blücher* ku *Grimstadt*, a tu przez napadającego nieprzyjaciela był przymuszony do atakowania go, w którym ataku 43. ludzi ubił, a 19. wzięł w niewolę.

D. 2. Sierpnia przybyło do stanowiska Xięcia *Hohenlohe* 8000. ludzi na posiłek C. K. Jenerałowi *Beniowskiemu* od armii Rzeszy Niemieckiej posłanych.

POLSKA.

Na List Króla Pruskiego w poprzeczającym. Numerze wyrażony, Król Polski pod d. 3. Sierpnia następującą dał odpowiedź.

„Wojska Polskie będące pod Komendą Naczelnika *Kościuszki*, przedzielając *Warszawę* od obozu W. K. Mci, tém samém stawiają *Warszawę* w tym stopniu, iż to miasto nie decydować o swoim poddaniu się nie może. W takowem rzeczy położeniu nic usprawiedliwić nie potrafi tych okropnych ostateczności, które mi W. K. Mość w swym Liście zapowiadaśz, ponieważ to miasto nie jest w stanie, ani przyjęcia, ani odmówienia Kapitulatory zapowiedzianej przez Jmć. Pana Jenerała *Schwerina* Komendantowi *Warszawskiemu*. Co
zaś

zaś do moiej osobistej *existencji*, tey ią
 wyżey nie cenię nad ogólną wszystkich
 mieszkańców tego Stołecznego miasta.
 A ponieważ opatrność raczyła mię wy-
 nieść do tego stopnia, który mi pozwa-
 la oświadczyć W. K. Mości sentymenta
Braterskie, używam zatem onych do od-
 wrócenia W. K. Mci od tych zamiarów
 okrucieństwa i zemsty, tak przeciwnych
 przykładom, które Królowie są winni
 ludowi, a iak szczerze przeświadczony
 iestem, są przeciwne osobitemu W. K. Mci
 charakterowi. Zechceś zatem W. K.
 Mość przyjąć te moje przełożenia ró-
 wnie iak i sentymenta wysokiego powa-
 żenia, z któremi zostaię &c.

Stanisław August. „

Z Warszawy d. 15. Sierpnia.

Dnia 11. rego miesiąca zeszedł z te-
 go świata Książę Prymas. Wydział In-
 teressów zagranicznych ułożył Notę do
 JX. Nuncjusza Apostolskiego z prozbą
 przesłania iey Papieżowi: iżby z ustano-
 wieniem Arcy-Biskupa *Gnieźnieńskiego*
 zatrzymać się raczył do niejakiego cza-
 su. Tę Notę Rada Naywyższa pochwa-
 liła: i podadź rozkazała.

Z pod *Słonima* doniosł Jenerał *Sie-
 rakowski* pod 5. Sierpnia Radzie Nay-
 wyższej: że miał poprzedzających dni

ak-

akcyę z Moskalami, gdzie 300. nieprzy-
 iaciół na placu położył, między które-
 mi było wielu Officerów, a daleko wię-
 cej ranit. Swych tylko kilkunastu za-
 bitych i ranionych mając.

*Wypis Rapportu Jenerała Zaiączka
 o akcyach pod Wola od 5. aż do 11. Sien-
 pnia wydarzonych Radzie Najwyższej
 prześtanego.*

„Lubo od d. 5. miesiąca bieżącego,
 do którego o wszystkich operacyach wo-
 iennych dałem wiadomość, nic z naszej
 strony ważnego nie zaszło, ani szkodli-
 wego od nieprzyjaciela nic nas niedotknę-
 ło; iednak gdy odgłos dział ciągle w
 tych dniach trwający obudzał zapewne
 ciekawość publiczności: co tylko więc
 stało się aż do tego momentu donoszę.
 D. 5. we Wtorek czasem tylko odzywa-
 ły się nieprzyjacielskie armaty, chcąc
 siagać robiących koło naszych bateryi,
 lecz te wystrzały były bezskutku. D. 6.
 w Srrodę przed południem, już częściej
 dawano do nas ognia, i tego dnia, aż
 do wieczora coraz mocniej sypano na
 nas granaty, i bomby. To bombardo-
 wanie nieustannie kontynuował nieprzy-
 iaciół, i d. 7. to jest w Czwartek. W
 Piątek to jest d. 8. baterye nasze z pra-
 wego skrzydła zaczęły z rana bydz
 czyn-

czynne, końcem iakiegokolwiek utrudnienia nieprzyiaciela, iżby tem bezprze-
 stanném bombardowaniem (chociaŹ Źa-
 dney szkody nam nie przynoszącém) nie-
 czynił nam niespokoyności. JakoŹ za o-
 dezwaniem się naszych dział zmniejszył
 huk nieprzyiaciel, i poznał zapewne, że
 my amunicyi bezskutecznie używać nie
 chcemy. TegoŹ dnia Major *Czukowski*
 godzien ze wŹszech miar zalety Officer,
 starał się z swey bateryi ukazującą
 nieprzyacielską Kawaleryę rozproszyc,
 która po iego wystrzałach się odsunęła.
 W Sobotę d. 9. i 10. w Niedzielę, już z
 wolna, iednak cały dzień, rzucał gra-
 naty na nas nieprzyiaciel. D. 11. w Po-
 niedziałek dała się widzieć z rana nie-
 wielka bateria nieprzyacielska ku pra-
 wemu skrzydłu naszemu dyrekcyę mają-
 ca. Ruch pracującego ieszcze i w dzień
 koło niey nieprzyiaciela, i chcącego mo-
 że zaprowadzać armaty, był nam oka-
 zya, żeśmy i w to miejsce wystrzwały
 nasze kierowały. Sześciodniowy ogień
 nieprzyacielski, nieprzerwanie granaty
 i bomby wyrzucający Źadney dywersyi
 nam nie zrobił. KaŹdy widział, że dom
 Źaden nie zapalony, a strata tak mała
 mała w ludziach, iaką mamy w 3. zabi-
 tych, a 2. ranionych gemeynach nie mo-
 że

że ściągać uwagi. Lecz to można z u-
kontentowaniem serca powiedzieć, że gdy
patrzę na żołnierzy naszych, widzę ich
tak z bombardowaniem ośwóionych, że
nietylko lękania się w nich nie widać,
ale mniey nawet blisko siebie padające
granaty uważają. Powiem ieszcze wię-
cey o śmiałości ludu, i obywatelów
Warszawy, a nawet i kobiet, że z ró-
wną żołnierzóm spokojnością patrzą bez
przestrachu na pękanie kul ogniowych, i
z mieysc naywięcey na ogień expono-
wanych nie uciekają. „

FRANCYA.

Lnbo doniesienia od armii bardzo po-
myślne codzienn prawie przychodzą do
Konwencyi, wszelakoż Deputacya oca-
lenia obawia się przeciw sobie wybuchu.
Mowią więc w *Paryżu*, iakby znowu De-
putacya prosić miała Konwencyi o Dekret
zaskarżenia przeciw wielu Deputowanym.
Sam *Barrere* mówił d. 18. w Konwen-
cyi, iakby zwyczajne symptomata po-
litycznych nawalności znowu się okazy-
wać poczynają, i że teraz szczególniey
uwaga i ostrożność jest potrzebną.

Pa.

Papiery emigrantów i guillotynowanych wszystkie oddane bywają do Departamentu *Paryżskiego*, tam przegląda one jeden Kommissarz dla przesłania takich Trybunałowi rewolucyjnemu, które go interesować mogą. Tego Kommissarza strzeże 2. *Sanskulotów*, których baczność niedozwala mu iakiego bądź papieru zniweczyć lub schować. Takie papiery, które uznane są od takiego Kommissarza za nie interesujące rewolucyjny Trybunał, bywają rewidowane drugi raz od drugiego Kommissarza, podobnież pierwszemu strzeżonego.

D. 19. naybogatszy ieden Obywatel w Francyi *Magon de la Balue*, 81. lat mający, z *Part Malo* rodem, guillotynowany został z całą familią za to: że Xiążętóm emigrowanym otworzył *Conto* w swych Księgach. Podobnież *Logris* nieiaki 32. lat mający guillotynowany był za to, że 5. razy emigrował dla przewiezienia pieniędzy *Grafowi de Artois*, i *Xięciu de Conde* od *Magona* wypłacanych.

D. 20. Trybunał rewolucyjny 14. osób osądził na śmierć, a 29. uwolnił.

D.

D. 23. i 24. czytał *Barrere* na Sefsyach Konwencyi wiele relacyi od armii w *Włoszech* nad *Renem* i w *Niderlandzie* przyflanych, które wszystkie świetne korzyści uzyskane na nieprzyjaciółach oświadczały. Dobycie miasta *Nieuport* okazywał *Barrere* za rzecz nayważniejszą, ponieważ Anglicy na całym tym brzegu żadnego nie mają portu. Na końcu zaś mówił: „Ubolewać zaiste należy: że tym sposobem iak nasze waleczne woyska pomnażają zwycięstwa za granicą nad nieprzyjaciółmi, wewnątrz kraju mnożą się spiski przeciw RPtey bezpieczeństwu, i całości. „Potem na zaspokojenie Konwencyi twierdził: że Deputacye publicznego bezpieczeństwa i ocalenia krzątają się około szkodków, zachowania spokojności ludowi Francuzkiemu, którą mu spiski i sprzyśiężenia się chcą wydrzeć. Już wszystkich sposobów użyto, aby nieprzyjaciele ludu w więzieniach zostający iak nayprędzey byli osądzeni. Wkrótce także uczyniona będzie relacya o wpływie, który zagraniczni nieprzyjaciele nasi mają wewnątrz krajów RPtey.